

Τὸ στήθος της ἐκυμάτιζεν ὄχι ἐκ στενοχωρίας, ἀλλὰ ἐκ ζῆως, ἐκ σφρίγγους. Ἡ φωνή της ἀνῆρχετο εἰς τὴν Διαπασῶν τόσον εὐχερῶς, ὅσον ὁ κορυθαλδὸς ἀνέρχεται εἰς τὸν αἰθέρα. Ἐπειτα ἐκείναι αἱ νωπαὶ παρειαί, τὰ ὕγρά ἐκείνα χεῖλη, ὁ ἀλαβάστρινος λαιμὸς, ἡ Πραξιτέλειος ῥίς, οἱ γαλακτώδεις βραχίονες, ὅλα ταῦτα συνδυαζόμενα ἐκπληκτικῶς καθίστων τὸς πάντας παράφρονας. Τὸ μείδιμά της ἐκράτει ἡμᾶς ἐν ἐκστάσει καὶ τὸ ἀπειλητικὸν ὄφρος ὅπερ ἐνίοτε ἐλάμβανεν ὡς ἐκ τοῦ προσώπου ὅπερ διεδραμάτιζε ἦτο τόσῳ χάριεν, ὥστε εὐκόλως θὰ προσήρμοζέ τις τὴν καρδίαν του εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ μικροῦ της ξίφους. Καθ' ἐκάστην στροφὴν τοῦ ἄσματος της, τὰ χειροκροτήματα ἐξέφραζον τὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ ἀπῆλθον τὴν ἐπανάληψιν, ἐνῶν ἡ Ἰταλὶς ἐκείνη Νανὰ, μὲ τὸ χάριεν μείδιμά της ὑπεδέχετο τὰς ἐπευφημίας, καὶ μὲ τὴν εὐστροφὴν φωνήν της, ἐξεπλήρου τὴν γενικὴν αἵτησιν. Ὅταν τέλος κινουσα διὰ τῶν ἄδρων της χειρῶν τὰ ραβδίδια τοῦ τυμπάνου, συνεκάλει τὸν πολεμικὸν χορὸν, καὶ ἐμελεψε μετ' ἀπαραμίλλου ζωηρότητος καὶ χάριτος τὰ γνωστά *Rataplan, Rataplan*, οἱ πάντες εἰσίνων, αἱ ἀναπνοαὶ διεκόπτοντο, τὰ βλέμματα προσηλοῦντο ἀπληστώς ἐπ' αὐτῆς καὶ μόνον μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἄσματος αἱ παλάμαι ἐκινουῦντο σπασμωδικῶς, καὶ ῥάγδην τὰ χειροκροτήματα συνάδευον ῥυθμικῶς τὰς ἐπαγωγὰς ὑποκλίσεις της.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐνθουσιασθεὶς ἐξέφρασα τὸ αἶσθημά μου εἰς τὸν ἀποπλανημένον γείτονά μου.

— Μὰ τὸν ἄγιο, ἀπήντησεν οὗτος, ἐδῶ βεραμέντε εἶναι τὸ προυνιούλι τῇ ὀπερας.

Κρονίδης.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΣ.

Εἷς ἐκ τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑξωτερικῶν *ρεπόρτερ* μας κατῴρθωσε διὰ πολλῶν καὶ εὐφυῶν κόπων νὰ διαρπάσῃ ἀποσπάσματα συνεντεύξεως ἣν ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν, τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὴ ἡ γαλλικὴ πολυμαθεία, ἔσχε μετὰ τινος τῶν ἐνταῦθα κυρίων πρέσβων. Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ ὅπως ἔχουσι τὰ παραθέτομεν :

Ὁ πρέσβυς. — *Permettez, Monsieur, que je vienne de suite à la question.*

Κουμουνδοῦρος. Βοῦ! κεστιὸν ντ' Ὀριάντ.

Πρέσβυς. Non, Monsieur, la question des frontières turco-grecques. Il ya ni....

Κουμουνδοῦρος. Ἄ! Γιάνι! Γιάννη!

(Ὁ Γιάννης εἰσέρχεται.)

Πρέσβυς (ἐξακολουθῶν) Le mémoire qu' a fait...

Κουμουνδοῦρος. Καφὲ, δὲν ἀκοῦς;

(Ὁ Γιάννης ἐξέρχεται.)

Πρέσβυς. M. Tricoupis.

Κουμουνδοῦρος. Μουσιὸ Τρικουπίς . . . Βοῦ! . . . Μαϊν-τενάν, σὲ μοά.

Πρέσβυς. Je le souhaite, Monsieur, pour le bien de la Grèce.

Κουμουνδοῦρος. Λὰ Γκρές; Σὲ μὲν παῖτ.

Πρέσβυς. Tant mieux, tant mieux, Monsieur. Alors, ça va marcher comme sur des roulettes.

Κουμουνδοῦρος. Μουσιέ, νοῦ ζαδὸν ντεπουτ λονγκτὰ ἄμπολι λὰ ρουλέτ.

(Ὁ Γιάννης φέρει καφὲ, ὁ πρέσβυς ἐκπλήσσεται, ἀρνεῖται νὰ λάβῃ καφὲν, παίρνει μόνος ὁ Κουμουνδοῦρος.)

Παρλὲ, Μουσιέ, ζὲ πουτ πράντρ μὲν καφὲ ἔ ἐκουτέ. Βοῦ σαβὲ λὰ γκουβερνεμάν κού βοῦ ρεπρεζαντέ ἔ μὲν ἄμί.

Πρέσβυς. Alors, je suis votre arriere-petit-neveu.

Κουμουνδοῦρος. Μὲν νεβὲ ἰλ νὲ πὰ ζισί, ἰλ βὰ ἄ λεκόλ.

Πρέσβυς. Vous auriez grandement besoin d'aller aussi.

(Ἐγείρεται νὰ φύγῃ. Καὶ τὸν ἀποχαιρετᾷ.)

Κουμουνδοῦρος. Μερσί, Μουσιέ, ζὰν παρλεραί ἄ μινιστε-ριέλ κονσέιλ.

ΚΑΙ ὙΣ ΤΑ ΠΕΠΟΝΙΑ.

Αἶ! μᾶς σκοτίσαν πλέον ἡ μυρτιαῖς,
Οἱ ζέφυροι, τ' ἀστέρια καὶ τ' ἀηδόνια.

* Ἀς ρίξουμε ἀγάπης δυὸ ματριάς
Κι' ἄς γράψουμε δυὸ στίχους ὅς τὰ πεπόνια!
Γιατί, θαρρῶ, ἡ γλύκα τους ἡ τόση
Μ' ἔχει βαθειά, κατάβαθα λαβῶσει.

Ναί, ναί! γλυκαίνῃ ἡ γλύκα, ἀλλ' ὅμως καίει·
— Αὐτὸ τὸ ῥόδο τέτοιο ἀγκάθι φέρει.—
Ἄπ' τὸν καιρὸ τῆς Εὐας μᾶς τὸ λείει
Τὸ φίλημα, ἡ ματιά, τὸ καλοκαίρι . .
Κι' αὐτὴ ποῦ τὴν καρδιά μου παλαβώνει
Δὲν εἶνε πρὶ γλυκειὰ ἀπ' τὸ πεπόνι.

(Συμπάθειο· ἔτσι τῶπα δὲ, κυρά μου·
Μ' ἔσῃ καὶ ποιὸς ἔμπορεῖ κακὰ νὰ τᾷχῃ;
Ἐσένανε σὲ χαίρεται ἡ καρδιά μου,
Κι' ἐκεῖνα τὰ γλεντάει τὸ στομάχι.
Καὶ ἕνας ἄλλος λόγος φοβερός.
Αὐτὰ τὰ τρώω, ἐνῶ εἶσὺ . . . μὲ τρῶς.)

Τὶ μυρουδιά καμμιά φορὰ σκορπίζουν!
Δές: ἂν τὰ κόψω, μέλινά θᾶνε . . Στέκα,
Κι' ἐκεῖνα ἴσα ἴσα δὲν ἀξίζουν
Καὶ μοιάζουν φανερά μὲ τὴ γυναῖκα
Ποῦ τάχα κλαίει, χάνεται, μὰ, σκέτα
Γιὰ νὰ τὸ ποῦμε, εἶνε μιὰ κοκκέτα.

Αἶ! μᾶς ἐφάγαν πιά ἡ πρασινάδες,
Ἡ πέρδικες, τὰ σύννεφα, τὰ ἴα.
Δὲ θέλομε προνόμια, βασιλιάδες·
* Ἀς κάμουμε κι' ἐμεῖς δημοκρατία.
Νὰ τραγουδοῦμε ἀνθούς καὶ χελιδόνια,
Ἄλλὰ μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ τὰ πεπόνια!

Κοχτῆς.